

УДК 619:616.992.28

Панчук Б.В., студент ОС Магістр, спеціальність “Ветеринарна медицина”Науковий керівник – Просяний С. Б., кандидат с.-г. наук, доцент
Подільський ДАТУ, м. Кам'янець-Подільський, Україна

ЕПІЗООТИЧНИЙ МОНІТОРИНГ ДЕМОДЕКОЗУ СОБАК В УМОВАХ БУКОВИНСЬКОГО РЕГІОНУ

Відомо, що демодекоз на даний момент став справжньою проблемою серед собак. Тому дослідження даної проблеми, зокрема питань епізоотології потребують аналізу та конкретної прив'язки до певної території.

У зв'язку з цим за мету одного з етапів нашої роботи було взято проведення епізоотологічного моніторингу за демодекозом собак в умовах Сторожинецького району Чернівецької області.

Епізоотичну ситуацію з демодекозу вивчали на підставі аналізу ветеринарної звітності служби ветмедицини району та проведених власних моніторингових досліджень. Дослідницька робота проводилася на базі Сторожинецької районної державної лікарні ветмедицини в 2016-2017 рр.

Клінічне обстеження собак на наявність демодекозу проводили методом огляду та пальпації шкірно-волосяного покриву тварини, звертаючи увагу на скуйовдженість, блиск волосяного покриву, наявність алопецій, а при пальпації на лущення, гіперемію, еластичність шкіри, потовщення, наявність кірок. Якщо під час обстеження виявляли клінічні ознаки демодекозу, діагноз підтверджували мікроскопічним методом. При взятті матеріалу для дослідження використовували метод глибоких (до появи крові) зіскрібків шкіри.

Всього нами було обстежено 459 собак різного віку, порід та статі з ураженням шкірно-волосяного покриву. З них у 113 діагностували демодекоз, що склало 24,6 %.

У результаті вивчення сприйнятливості тварин до демодекозу залежно від віку виявлено найбільшу кількість уражених тварин у молодому віці від 7 місяців до 2 років (46,0 %) (рис. 1).

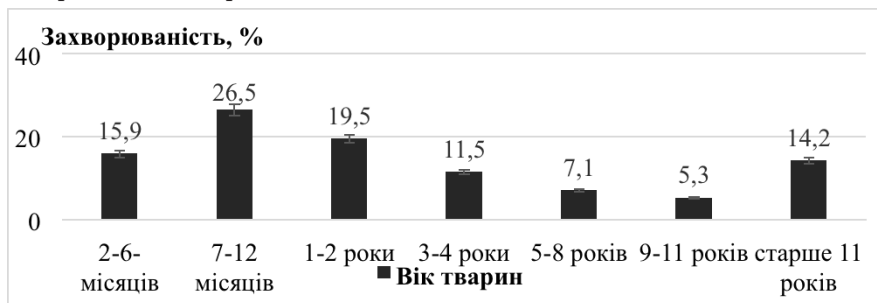

Рис. 1. Ураженість демодекозом собак залежно від віку (n = 113).

Зі збільшенням віку тварин частота виникнення демодекозу зменшується і мінімальний рівень реєструвався у собак від 9 до 11 років – 5,3 %. Проте у більш

старших тварин цей показник зростає до 14,2 %, що можна пояснити зниженням резистентності організму у цьому віці.

За нашими даними у собак старше 4 років хвороба зустрічається з меншою частотою і зазвичай у легкій формі. Поодинокі випадки демодекозу відзначали у 1-2 місячних цуценят. Захворюваність собак до 1 року, ймовірно пояснюється тим, що в цьому віці тварини піддаються стресовим ситуаціям (вакцинація, обрізання вух, зміна зубів та ін.). Умовами, що підвищують сприйнятливність, є стресові впливи, зокрема інфекційні патології, гельмінти, рахіт, порушення обміну речовин та інші фактори.

Також нами було проаналізовано ураженість демодексами собак різних порід за результатами власних досліджень (рис. 2).

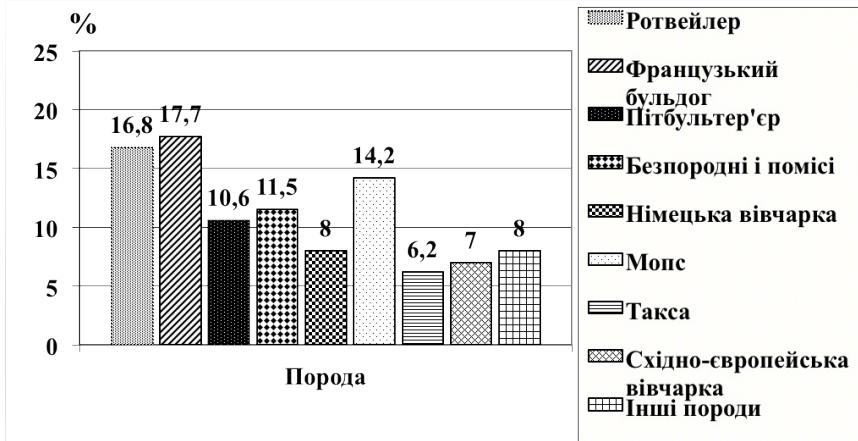

Рис. 2. Породна схильність собак до демодекозу (n = 113).

Найбільш часто захворювання реєстрували у французьких бульдогів – 17,7 %, ротвейлерів – 16,8 %, собак породи мопс – 14,2 %, безпородних і помісей – 11,5 %, пітбультер'єрів – 10,6 %, німецьких вівчарок – 8,0 %, східно-європейських вівчарок – 7,0 %, такс – 6,2 %.

Частота виникнення демодекозу в інших порід була значно меншою. На них припадало лише 8 % від усіх виявлених випадків. Це такі породи групи, як: боксери, англійські бульдоги, коллі, добермани, пекінеси, пуделі, кокер-спанієлі, доги, тер'єри.

Висновки. Ступінь інвазованості гельмінтами залежить від віку тварин. Найвищу екстенсивність інвазії мали тварини віком 7-12 місяців (26,5 %), найменшу – 9-11-річні собаки (5,3 %).

Найвищу схильність до демодекозу мають французькі бульдоги, ротвейлери і мопси.